

Resan till Karibien

Från Caracas till Grenada

23/08/07 Caracas - Georgetown

Efter den fantastiska resan i djungeln med Angels Falls som mål och efter att vistas, igen, en natt i Caracas på ett hotell som med svenska mått skulle ha 4 "kalkoner" istället för 4 stjärnor, begav sig 5 modiga resenärer vidare mot nya mål, Daniel, Sigbritt, Bo, Tord och Ernesto.

Att lämna Caracas var inte så lätt eftersom de krävde att vi måste visa en biljett ut från Guyana. Det hade vi inte eftersom vi hade planerat att åka buss från Georgetown till Paramaribo. Vi fick köpa flygbiljetter för den resan på flygplatsen, annars hade vi varit fortfarande i Caracas. Vi fixade det för att minimera risken att personalen på flygplatsen skulle tro att vi stannade kvar och jobba svart i Guyana.

Med detta avklarat kunde vi med glädje och hopp bege oss till Georgetown, via Panama. En resa som skulle ta max en timme tog 6 timmar plus dryg 4 timmars väntetid i Panama. Det fanns tvärr inga direktflyg från Caracas. Vi kom fram till hotellet i Georgetown kl. 02.30 på natten! Okristligt! Vi välkomnades (vill vi tro) av en sömning vakt som visade oss snabbt våra rum. Han hade bråttom för att sova vidare och vi för att börja göra det.

Följande dag, efter en trevlig frukost, jag (Ernesto) och Bo tog en taxi för att fixa mitt Gula feber certifikat (det hade jag glömt hemma). En fattig stad Georgetown, med fantastiska fina koloniala trähus, nästan alla i dåligt skick och träkyrkor. Mycket få höga hus som hade max 5 våningar. En mycket stor marknad, där man bland annat kunde hitta exotiska frukter och grönsaker, det är ett pulserande centrum där alla folk från alla klasser möts för att handla och äta varje dag. Ett trevligt besök för oss turister också. Att vara försiktig är en självklarhet.

Jag och Bo besökte hälsodepartementet för att fixa gula feber certifikatet. Vi trodde att det skulle ta en hel dag men till vår förvåning gick allt snabbt och effektivt. Det tog en halvtimme! Länder som Spanien och Italien, för att nämna några bland måååånga andra länder, borde gå på kurs i "effektiv byråkrati" i Guyana.

Glada efter den byråkratiska upplevelsen och en fin promenad i centrum åkte vi till hotellet för att träffa resten av gruppen och ta en taxi till Hard Rock Café (ett måste i alla städer som vill vara stolta över värdefulla tillgängligheter och vill kvala som "riktiga städer", enligt Sigbritt och Tord).

Resterande dag promenerade vi på stan och hade bra.

23/08/10 Georgetown - Paramaribo

Vi lärde oss av Daniel att i de här länderna måste man vara 3-4 timmar före på flygplatsen på grund av många olika problem, gammal teknologi, personalens byråkratiska gamla rutiner, förseningar, etc. Så vi var där ”i tid”.

Vi kom till hotellet 20.30. Trötta men glada. När jag skulle ta en dusch exploderade delar av duschanordningen och jag fick några delar på mig, så jag och Bo fick byta rum. Det fanns ett casino på bottenvåningen och för att komma till restaurangen fick vi gå igenom en lång korridor där många enarmade banditer sträckte sina långa armar för att fånga oss och fördärva vår resa och ekonomi. Efter att ha överkommit sådana hemska hinder njöt vi mat och öl utan vidare problem.

Dagen efter promenerade vi på stan. Mycket lik Georgetown men större, samma sociala blandning. Koloniala trähus och flera höga hus. Vi besökte en stor och vacker träkyrka på stan, Saint Peter and Paul Basilica of Paramaribo. Verkligen ett imponerande arkitektoniskt verk. Måste vara en av de största träbyggnaderna i världen och en av de finaste. På eftermiddagen åkte vi till Fort Zeelandia för en sen lunch. Fin plats full med historia som alla fort i alla karibiska länder. Det finns också ett intressant museum där.

Jag skulle ha velat resa här i Surinam och i Guyana till olika delar av de här länderna men det verkar vara svårt att planera sådana eskapader. Att det är farligt är en anledning men på något sätt känns det svårt att resa runt.

23/08/12 Paramaribo - Port of Spain

Vi flyger kl 05.00 och som bra resenärer är vi där i tid, kl 00.30. Fattar inte att vi betalade den natten på hotellet och behöva åka till flygplatsen så tidigt. Självplågeri? Men vad gör man inte för att åka till Trinidad-Tobago?

Vi kom till hotellet kl. 07.00. Daniel var den som hade mest tur. Han fick ett rum kl 14.30 vi sämre lottade fick komma i våra rum 15.00. Vad gör man när man är trött och får vänta så många timmar vid receptionen? Jag kommer inte ihåg. Jag tror att vi sov i fåtöljerna, vi hade frukost (hade vi?). Vi var som i en nebulosa tror jag. Vi gick till närmaste område och hade lunch. Att komma ihåg vad vi åt överträffar min kapacitet att minnas.

Efter en sån upplevelse var vi så förvirrade att jag Bo och Tord gick på en promenad i närheten för att ventilera tankarna en smula. Hotellet ligger i ett område som heter La Sabana. Plötsligt fick jag se mig ensam och gå mot den botaniska gården som ligger i närheten av hotellet. Hur blev det så är det ett av många mysterier på resan. Bara gud vet vad de andra gjorde.

På kvällen, i någorlunda skick och fortfarande glada och optimistiska, träffades vi för att fira Bos födelsedag. Det var briljant eftersom vi hade försett oss med en traditionell och supergod karibisk

rom. Vi barrikaderade oss vid poolen och hade en av de trevligaste nätterna tillsammans. Jag tror det var andra gången som nebulosan slog till i våra minnen. Samma dag!

Dagen efter gick vi till centrum. Det blev en lång promenad. Vi såg allt möjligt. Port of Spain är, som så många andra städer i Karibien, fattig och kontrastfull. Det är större än de andra vi hade besökt dittills. Sju jättefina stora hus, som heter "De stora sju", spridda här och där, färre trähus på stan och många fula och slitna betonghus.

Vi fortsatte promenaden till industrihamnen, och tillbaka till stan. De var de farligaste delarna av Port of Spain fick vi veta efteråt. Vi såg fallfärdiga hus, hemlösa, drogmissbrukare, alkoholister och andra utslagna människor. Det var inte precis en stad som liknar många andra latinamerikanska städer som brukar ha ett stort finans- och köpcentrum. Dessutom är allt mycket dyrare än i de länderna. Därför märks utslagningen tydligare. Resterande tid ägnade vi till promenader i andra delar av staden. Vi åt bra på en marknad i La Sabana.

Den 15/8 på kvällen sa vi med sorgsna hjärtan adjö till Tord och Sigbritt. De skulle tillbaka. Jag, Daniel och Bo skulle resa vidare till andra karibiska öar.

23/08/16 Port of Spain - Grenada

Vi tre flög till St George's, Grenadas huvudstad. Vårt hotell, La Sagesse, ligger vid La Sagesse Beach. En vacker strand och helt ok rum. Ingenting kan gå fel här.

Ödmjukt måste jag notera att Grenada var mitt 100e. land!

Den gode Bo hade tagit en promenad medan vi andra simmade och njöt den vackra stranden. Bo hittade en affär och köpte en lokal rom som var 69% (!!!!) för att fira mina hundra länder. Vi festade naturligtvis, lugnt och sansat. Vi drack vår 69% trolldryck och då kommer den tredje nebulosan som utplånar alla försök att minnas. Vi vet iallafall att vi hade det trevligt.

Dagen efter var de "playa" som gällde. Vi åkte inte till staden. De ville ta hutlösa priser för att ta oss dit. Vi hade trevligt på stranden, det var bra det. Daniel skulle åka till Sverige 18/8. Dessförinnan försökte vi dricka upp den djävulska romen men det gick inte. Vi hade druckit mindre än halva buteljen dagen innan och mäktade nu inte dricka mer av den. Vi gav upp efter att bara ha luktat på den. Vi valde öl för hälsans skull. PS. Resten av den berömda romen gav vi till taxichauffören som tog oss till flygplatsen. Jag antar att han är fortfarande sjukskriven.

18/8 åker Daniel hem.

19/8 åker jag och Bo till St. Vincent och så småningom till Sta Lucia, Martinique, Dominica och Guadeloupe.

23/08/ Åker, ensam, vidare till Dominikanska Republiken, Jamaica och Kanada.

Men allt detta är en annan historia.

Allt de sista är en annan historia.

Det blev en otroligt fantastisk resa. Både i Venezuela och Karibien var det intressant att se och förstå ganska mycket hur de här länderna fungerar. Deras sociala struktur och problem. Det verkar finnas två verkligheter i de samhällena men majoriteten av dess befolkning bor långt ifrån den paradisiska verklighet som en turist tror att Karibien är.

Sigbritt, Bo, Daniel, Ernesto och Tord

Text: Ernesto Alcazar

Bilder: Tord Jeppsson

Bild 1. Bo, Ernesto, Daniel och Sigge på Hard Rock Cafe i Georgetown, Guyana

Bild 2. Från Hard Rock Cafe i Georgetown, Guyana

Bild 3. Bo o Ernesto vet inte riktigt var det är från

Bild 4. St. George's Cathedral i Georgetown, Guyana är världens största träkyrka

Bild 5. Sigge o Todda på Hard Rock Cafe i Surinam, ett måste.

Bild 6. Lite lokal kultur från Surinam

Bild 7. Sigge o fortet i Paramaribo, Surinam

Bild 8. Från museet på Fort Paramaribo eller Fort Zeelandia, medicinavdelningen.

Bild 9. Fanns många dina gamla trähus i Paramaribo, Surinam men tyvärr var de flesta väldigt slitna

Bild 10-12. Ernesto, Sigge o Bo i Saint-Peter and Paul Basilica of Paramaribo

Bild 13. I Paramaribo låg Moskee Keizerstrat och Synagoge Neve Shalom sidan om varandra utan att de bråkade

Bild 14. Gänget, troligen från Port-of-Spain, Trinidad. Sigge (Sigbritt), Bo, David, Ernesto o Todda

Bild 15. Sista kvällen med gänget i Port-of-Spain, Trinidad. Bo, Todda, Daniel, Sigbritt o Ernesto